

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Oliverii Florentii Waterloop Congreg. Oratorii B. Mariae
Aspricol. Presbyteri Monita Spiritvalia Et Moralia
Tetrastichis distincta**

Waterloop, Oliverius F.

Antverpiae, 1657

Titulus XI. Sequere Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9689

Illic potestas abdita
Divinioris Numinis
Repentè me circumdedit,
Quam nescit admiratio.

Errando nimirum meus
Eò volarat spiritus,
Quò nulla cogitatio,
Quò nulla mens pertingeret.

Nam fulgor ille mysticus
Vim sensuum prætervolat:
Hinc ergò mentis arceo,
Et ingenii satagentiam.

Te, quæso, sic in liberi
Immerge fundum spiritûs;
Negotiosoque otio
Da temporis vel horulam.

Hic incretam certiùs,
Caliginosi luminis
Obscura per vestigia,
Cernes beatitudinem.

Quin à nihil cor abstrahe;
Et illud offendes nihil,
Quod, lingua quamvis nesciat,
Sui relinquit symbola.

Hoc illa sola mens capit,
Quæ cum voluptatum dolis
Privata lucra negligit,
Et singulare commodum.

5. Æternus æternum Pater
Gignit quietus Filium:
Vterque producit pari
Parem quiete Spiritum.

Agit quiescendo DEUS;
Agens quiescit: hic idem
Loquitur silens; filet loquens,
Suique te vult æmulum.

Tu verba non solùm DEI
Opusque; sed silentium
Quoque & quietem, quâ potes
Veneratione, suspice.

Quiescit, & filet DEUS:
Tui quies silentii
DEI quietem æqualiter
Honoret & silentium.

In luce pax, in pace lux,
Et caritatis veritas:
In pace lux, in luce pax,
Et veritatis caritas.

In luce mentis est quies,
Lux in quiete mentis est:
In veritate caritas,
In caritate veritas.

Sequere DEUM.

1. **T**E subde legi Numinis,
Teq; unus uni mancipa.
Ni feceris; mens inquires
Te prodet, & querulus dolor.

Vis cogitare, dicere,
Etiam patrare grandia?
Pare DEO: grande est opus
Parère; nullum grandius.

T 2

Mun-

Mundana, providentiæ
 Currum sequuntur. Rex DEUS
 In hoc triumphat: te juvet
 Regem triumphantem sequi.

Hæc fume, quæ dederit DEUS,
 His quæ negarit, abstine.
 Tun' de DEO audeas queri?
 Iram time, quam provocas.

Tranquillus ut sapias, DEI
 Notæ voluntati tuam
 Adjunge: cæli calculo
 Laudata, ne damnes tuo.

Hoc cogita; abs te quid DEUS,
 Quid tu requiras à DEO:
 Qualem velis DEUM tibi,
 Qualemque te velit DEUS.

Fieri quod abs te vult DEUS,
 Fieri que quo abs te vult modo,
 Et illud ipsum, & sic, age:
 DEI que gaude gaudium.

Id esse rectum judica,
 Quod judicat rectum DEUS:
 Id esse credas optimum,
 Quod optimo placet DEO.

Non est satis, quod vult DEUS,
 Id velle: restat, ut DEI
 Amore nil propriè velis,
 Quod non DEUS per te velit.

Est, Christiane, opus tuum,
 Vnumque munus; quæ DEI
 Deposcit abs te iussio,
 Hæc cogitare, agere, & loqui.

Hanc unus unam rem gere,
 Ut gratiæ morem geras;
 Totâque mente rumines
 Quæ fecit, & docuit DEUS.

In omnibus specta DEUM,
 DEI que honorem, non tuum;
 DEI que velle, non tuum;
 Te semper, ut nihilum, vide.

Vt quod DEUS vult, id velis,
 Dedisce velle quod soles:
 Amoris expers proprii,
 Divinioris est capax.

Est recta justî semita:
 Sapiientis, & viri boni
 Hæc meta, finis, & scopus;
 Fiat voluntas ut DEI.

Nisi ad voluntatis bonæ
 Quadret voluntas regulam,
 Bona esse nequaquam potest.
 Hæc regula est: *Quod vult DEUS.*

Acceptius cælo nihil,
 Nil gloriosius DEO,
 Homini nihil salubrius,
 Quàm velle quidquid vult DEUS.

Te quidquid à DEO abstrahit,
 DEO repugnat: quidquid est
 Quod ad bonum propius trahit,
 DEI voluntatem puta.

DEI voluntatem ut tuam
 Ama, libensque perface.
 Tuam voluntatem ut suam
 Amabit, & faciet DEUS.

Est

Est dives ille, qui sui
Animi magister, qui spei
Metusque liber, nil, DEO
Quod non sit acceptum, cupit.

Est magna res, pro Numinis
Pugnare cultu: at illius
Notæ voluntati arctius
Hærerere, majus est opus.

Ostendit ad se tot DEUS,
Aperitque pulsanti vias;
Tamquam nihil, præter tuæ
Animæ salutem, cogitet.

Te dede vel cæcum DEO;
Remitte quod captum fugit:
Rationis hæc remissio,
Amoris est intensio.

Placide velis, quod vult DEUS:
Quò ducit, ito: ni facis,
Te vel reluctantem trahet,
Suoque submittet jugo.

Quod velle noveris DEUM;
Si non voles, fac quod voles;
Facies volendo quod voles,
Nihil minus, quam quod voles.

Pugnare cessa Numini;
Tentasse profuit nihil;
Traxit volentem te DEUS,
Aliò trahentem distrahet.

Vbi ad DEUM, propter DEUM,
Tua dicta facta flexeris,
Constans tibi custos erit,
Dux & comes Sapientia.

Mens & manus quondam mea,
Nunc te vocanti Numini
Pare, & vocanti da manum;
Hunc lauda, adora, suspice.

Oculique vos olim mei
Subeste nunc tandem DEO,
Lacrymæ fluentum fundite,
Sordes quod antiquas lavet.

Vt mentis observes statum,
Quæ cogitas, dicis, facis,
DEO vidente, & hæc velut
Iubente, fac, dic, cogita.

In omnibus quæ cogitas,
Loqueris, facis, rectâ viâ
Te ducat aurea Veritas,
Auriga Caritas vehat.

Opus bonum, quod Numinis
Succensus igne perficis,
In cordis arcano sinu
Suo opifici regnum parat.

Vt adjuveris cælitus,
Tibi crede præsentem DEUM;
Te siste præsentem DEO:
Quærit DEUS, quos impleat.

Cùm magna se res pro DEI
Offert agenda gloria,
Hanc mentis altæ masculâ
Devotione suscipe.

DEI scientis omnia
Amore quod puro facis
Id gaudio faceres pari,
Nescire, quod scires DEUM.

Est Christiani muneris
Pars prima, si non unica,
Studium animæ, & curatio,
Ut grata vivat Numini.

Quando fatêris à DEO
Habere te, tuos, tua ;
Quo jure te, tuos, tua
DEUS reposcat, cogita.

Da, quod putas gratum, DEO ;
Tibi grata donabit DEUS:
Fac sedulus, quæ sunt DEI,
Facies DEUS, quæ sunt tua.

Fac, quod DEO placet, bonum ;
Tibi quod placet, faciet DEUS:
Hostem doma intus noxium ;
Sternet DEUS, qui sunt foris.

Quidquid tuum dederis DEO,
DEI est, priusquam sumpserit:
Fur es tuorum (debitum
Mirum) DEO ni des tua.

2. Tria sunt columbæ symbola:
Totum columbo, nil mihi:
Hoc plus do, quod plus tollitur:
Quâ voce lætor, ejulo.

Genium columbæ ut induas,
Nihil tibi, totum DEO:
Quod subtrahet plus, plus dabis;
Sit luctus instar gaudii.

3. Totum tibi se dat DEUS:
Huic liberè te, & integrè,
Permitte, ut ipse in pectore
Quiescat, & regnet tuo.

Sic te DEO da, consecra,
Ut ille se dedit prior:
Nihil reserves, quo tui
Spes augeatur commodi.

DEI verenda puritas,
Impura dona respuit:
Tu tale da munus DEO,
Quod possit & pauper dare.

Præbe DEO cor: nil DEO
Est corde gratius tuo:
Dat largiter, qui dat DEO
Donare quod pauper queat.

Nihil beato Numini
Est mente purâ acceptius:
Hanc præter, offer quodlibet,
Nihil DEO dignum dabis.

4. Si cum potes DEO frui,
Id negligis; palam facis,
Quanto sit in pretio tibi
Doni & datoris dignitas.

Animo vide, quàm sit tua
Ingrata pravaque indoles,
Divina qui tot munera
Oblivione transvolas.

Cum stultus aurum respuit,
Te corripit, cui unio
Offertur: & largam manum,
Ceu mente captus, abjicis?

